

ו

ונעמוד על שאלות נוספות:

א. כפל הלשון "אנו רצים והם רצים", הלא זה בכלל "אנו עמלים ומקבלים שכר".

ב. למה בתחילה כשאומר "אנו משכימים לדברי תורה" לא מזכיר ומקבלים שכר.

הדברים יבוארו על פי הגמ' מס' בבא מציעא (לג ע"א):

תנו רבנן: העוסקין במקרא - מדה ואינה מדה, במשנה - מדה ונוטלין עליה שכר,

בתלמוד - אין לך מדה גדולה מזו.

נראה שאל שלושת התחומים הללו של הלימוד מתכוונים אנו בנוסח הסיום שהוזכר לעיל.

מצאנו במדרש איכה רבה (פתיחתות): "כי מאסו את תורת ה' צבאות" וגו' (ישעיה ה'), א"ר

יודן כי מאסו את תורת ה' צבאות זו תורה שבכתב" הרי שתורה שבכתב נקראת תורה.

מה שאמר "אנו משכימים לדברי תורה" הוא כנגד לימוד המקרא שעליה אמרו שם בגמרא

"מדה ואינה מדה" משמע שאינו מקבל שכר.

"אנו עמלים ומקבלים שכר" - זה כנגד לימוד המשנה שעליה אמרו שם "מדה ונוטלין עליה

שכר".

ומצאנו בסוף מסכת נידה- "כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא".

ובהמשך לכך מה שאנו ממשיכים ואומרים: "אנו רצים לחיי העולם הבא" - זה כנגד לימוד

הגמרא, שזוכים על ידי הלימוד שלו לחיי העולם הבא.

ובכן יהי רצון ובזכות לימוד הגמרא נזכה קודם לחיי העולם הזה שנוכל ללמוד, ועל ידי

הלימוד נזכה לחיי העולם הבא. ובינתיים נזכה לגאולה השלמה בקרוב אמן.